

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **S. B.**, zastoupený Mgr. Andrejem Perepečenovem, advokátem, se sídlem Praha 7, Veletržní 828/59, PSČ: 170 00, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 2. 2004, č. j. 9 Az 121/2003 - 15,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 24. 2. 2004, č. j. 9 Az 121/2003 - 15, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-1082/VL-10-P06-2001 ze dne 10. 2. 2003 a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaného nebyl žalobci udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu), a současně bylo vysloveno, že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 tohoto zákona. Městský soud v Praze dospěl v odůvodnění napadeného rozsudku k závěru, že žaloba ze dne 25. 3. 2003 není důvodná, a proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen stěžovatel) včas kasační stížnost a požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. Uvedl, že důvodem pro podání této kasační stížnosti jsou zákonné důvody specifikované v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Namítal, že Městský soud v Praze posoudil uvedenou kauzu v rozporu s platným právním řádem, a že shledává vážná pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu a v projednání věci u Městského soudu v Praze, kdy uvedený soud projednal předmětnou věc v rozporu se zákonem o azylu. Tvrdil, že má reálnou obavu z nuceného opuštění České republiky a na Ukrajině mu hrozí vážné nebezpečí z politických důvodů. Stěžovatel požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů a navrhl, aby bylo rozhodnutí Městského soudu v Praze zrušeno a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 31. 5. 2004, č. j. 9 Az 121/2003 - 23, zamítl návrh stěžovatele, aby mu byl soudem ustanoven zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 16. 12. 2004, č. j. 4 Azs 389/2004 - 46, zamítl.

Městský soud v Praze poté přípisem ze dne 28. 2. 2005, č. j. 9 Az 121/2003 - 52, vyzval stěžovatele, aby předložil plnou moc prokazující, že je pro řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 2. 2004, č. j. 9 Az 121/2003 - 15, zastoupen advokátem. Této výzvě stěžovatel dne 22. 3. 2005 vyhověl.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 12. 4. 2005, č. j. 9 Az 121/2003 - 55, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost ze dne 29. 3. 2004 o uvedení toho, v čem konkrétně spatřuje tvrzené důvody kasační stížnosti. V odůvodnění tohoto usnesení stěžovatele vyčerpávajícím způsobem poučil o tom, jakým způsobem má být kasační stížnost doplněna. Současně stěžovatele poučil o tom, že pokud nebude kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, Nejvyšší správní soud řízení o této kasační stížnosti usnesením odmítne. Uvedené usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 13. 6. 2005.

Protože zástupce stěžovatele na výzvu soudu ve lhůtě soudem stanovené nereagoval, předložil Městský soud v Praze spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že za situace, kdy zástupce stěžovatele nereagoval na výzvu Městského soudu v Praze k doplnění kasační stížnosti, kasační stížnost nadále nesplňuje náležitosti předepsané ustanovením § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 103 odst. 1 s. ř. s.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Z výše uvedeného plyne, že kasační stížnost podaná stěžovatelem zůstává neurčitá a nekonkrétní. Nelze totiž odhlédnout od skutečnosti, že stěžovatel je v souladu s ustanovením § 103 odst. 1 s. ř. s. povinen nejen poukázat na to, pod jaké ustanovení podřazuje důvod kasační stížnosti, který namítá (zde ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s.), ale je povinen tento důvod i obsahově popsat či formulovat, tedy uvést konkrétní skutečnosti, které k naplnění označeného důvodu kasační stížnosti v dosavadním řízení vedly. Za toto tvrzení však nelze považovat toliko obecné konstatování, že správní orgán a soud posoudily uvedenou kauzu v rozporu s právním řádem.

Nejvyšší správní soud k tomu doplňuje, že není přípustné, aby za stěžovatele domýšlel, které skutečnosti a z jakých konkrétních pohnutek měl pro potřeby kasační stížnosti na mysli. Pro podporu tohoto svého názoru Nejvyšší správní soud odkazuje např. i na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 1. 1993, č. j. 6 A 85/92 - 5, v němž

je uvedeno, že soud není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné nezákonnosti správního aktu. Nepostačí proto, vytýká-li žaloba obecně, že zákon byl porušen, a nebo to, že řízení bylo vadné, aniž by poukazovala na konkrétní skutečnosti, z nichž je takové tvrzení dovozováno.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu uplatní-li stěžovatel kasační důvody spočívající v citaci § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., které blíže nekonkretizuje, nelze vyjít z toho, že je uplatněn důvod uvedený v § 103 odst. 1 s. ř. s. ... (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2004, č. j. 6 Ads 21/2003 - 43).

Tak tomu je v posuzované věci, kdy stěžovatel uvedl pouze obecný odkaz na důvody vymezené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s., avšak nespecifikoval konkrétní skutečnosti, které k naplnění uváděného důvodu podle jeho názoru vedly, ale pouze obecně odkázal na to, že správní orgán a soud posoudily uvedenou kauzu v rozporu s právním řádem. Takto formulovanou kasační stížnost považuje Nejvyšší správní soud za nedostačující ve smyslu ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. se zřetelem k ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel byl řádně vyzván k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a byl současně poučen o následcích nerespektování takového požadavku. Vytýkané vady však v zákonné lhůtě neodstranil, přestože je zastoupen advokátem. Vzhledem k tomu, že citované údaje nebyly stěžovatelem doplněny, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s.

Za této situace nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnout, neboť tato nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

Stěžovatel rovněž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta, se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již nezabýval.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. ledna 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu